

Sodo tvarkymas

„Ką galėtume pasikviesti į pagalbą?“

Liusi Styvenson Evel
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko Anglijoje.

Jonas suvalgė paskutinį maisto kąsnį ir nusišypsojo. Vakarieniauti visada būdavo smagiau, kai ateidavo misionieriai.

„Norime su jumis pasidalyti žinia apie tarnavimą, – tarė sesuo Kerl. – Kodėl svarbu tarnauti kitiems?“

„Nes tai džiugina Jėzų!“ – atsakė Eliza, jaunesnioji Jono sesutė.

„Tu teisi! Tai Jį labai džiugina. O kai padedame kitiems, tai džiugina ir mus pačius, – pridūrė sesuo Kristensen. – Ar pažįstate ką nors, kam reiktų pagalbos?“

Jonas minutėlę pagalvojo. „Aš nepažįstu tokio žmogaus, bet mūsų mokyklos sodui praverstų pagalba.“

„Gera mintis!“ – pritarė mama.

Prie Jono mokyklos buvo sodas,

kuriame jie galėjo žaisti lauko žaidimus. Tačiau jau seniai niekas to sodo netvarkė. Buvo prižėlę krūmų. Taip pat prižėlė daug piktžolių.

„Mielai jums padėsime! – tarė sesuo Kerl. – Ką galėtume pasikviesti, kad padėtų mums jį sutvarkyti?“

„Mūsų pusbrolius!“ – tarė Jokūbas, Jono broliukas.

„Ir mūsų pradinukų klasę!“ – pridūrė Jonas.

Kitą dieną mokykloje mama paprašė leidimo. Jie pasirinko dieną sodui sutvarkyti. Tada mama padėjo Jonui ir jo broliukui bei sesutei paskambinti pusbroliams ir pusseserėms bei pradinukų klasės draugams.

Po kelių savaitių Jonas su šeima susitiko su misionieriais mokykloje. Ten taip pat buvo jų pusbroliai ir pusseserės bei

pradinukų klasės draugai. Atėjo laikas imtis darbo!

Jonas užsimovė dideles gumines sodo pirštines. „Mama, pažiūrėk! Kokios didelės mano rankos!“

Mama nusijuokė. „Tomis didelėmis rankomis gali padėti apgenėti šiuos krūmus.“

Ji padavė Jonui kažkokias žnyples, kurios atrodė kaip milžiniškos žirkės. Tada ji padėjo jam nugenėti nudžiūvusias šakas.

„Visai smagu!“ – tarė Jonas.

Kol Jonas genėjo, Eliza padėjo sukasti sodą. Jokūbas padėjo tėčiui pastatyti naują lesyklėlę paukščiams. Kiti rovė piktžoles ir rinko šakas. Jie jas rinko į didelius mėlynus plastikinius maišus. Net ir jauniausias

Jono broliukas Ezra padėjo rinkti akmenis.

Netrukus sodas buvo sutvarkytas. Jonas suskaičiavo, kiek maišų pririnko. „Pririnkome 13 maišų! – tarė jis. – Surinkome tiek daug šiukšlių!“

Sesuo Kristensen nusišypsojo. „Dabar mums prireiks stiprių rankų, kad sukrautumė juos į automobilį.“

Jonas, Jokūbas ir Eliza paėmė po maišą. Jonas buvo laimingas, kai kėlė paskutinį maišą į automobilį. Buvo smagu padėti misionieriams. Jis taip pat norėjo kada nors tapti misionieriumi. O iki tol jis gali tarnauti įvairiais būdais. Jam labai knietėjo sugalvoti, ką dar galima būtų padaryti! ●

Ką galite padaryti, kad padėtumėte savo kaimynystėje?